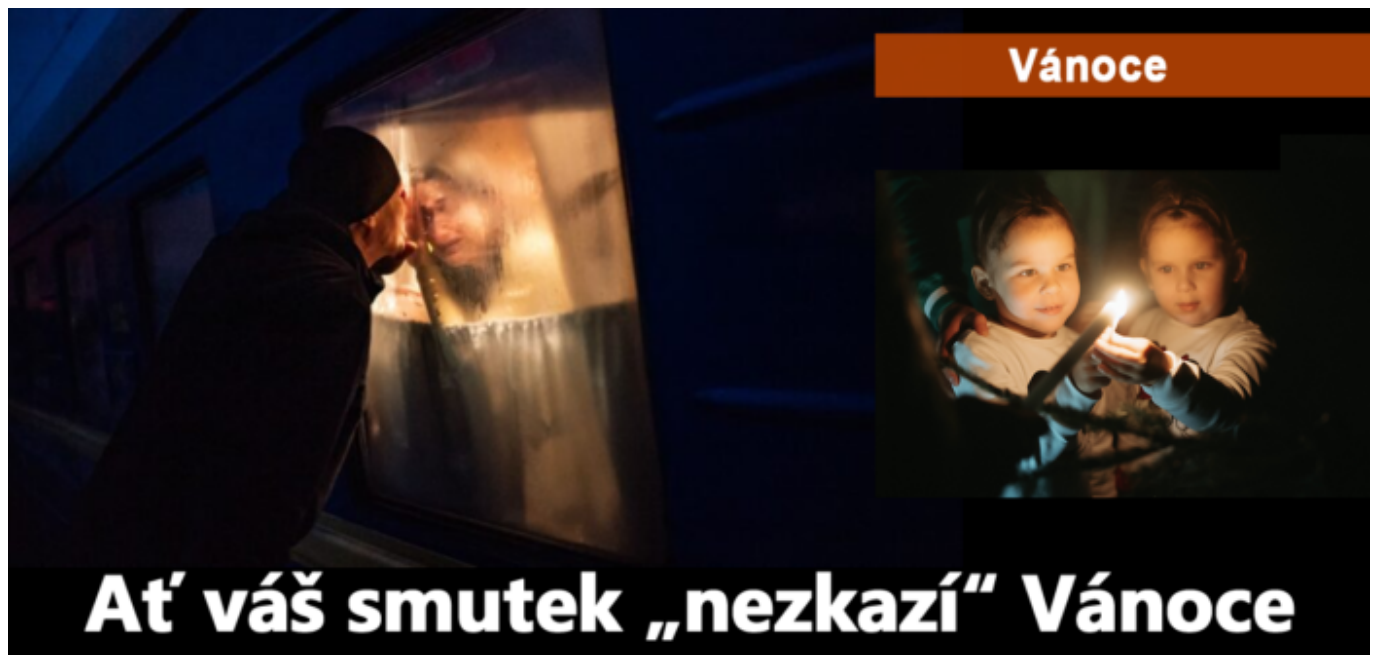

Vánoce: 115. Ať váš smutek „nezkazí“ Vánoce

Vánoce

Smutek matky na Ukrajině

Ať váš smutek „nezkazí“ Vánoce

Vánoční svátky často vnímáme jako čas pospolitosti a radosti, kdy se scházíme s rodinami a užíváme si vzájemné přítomnosti. O čem však nemluvíme, je smutek, který se často kryje s vánočním obdobím.

Naše oslavy na konci roku nám mohou připomenout členy rodiny, které jsme ztratili. Čas, kdy vzpomínáme na ty, kteří již nejsou mezi námi, abychom si s nimi vyměnili dárky, pojedli nebo si jen tak spolu poseděli a popovídali si. Ztráta blízkých je v dnešní době o něco zjevnější a zdá se, že to bolí víc.

Vánoční oslavy jsou často soustředěny kolem vyvrcholení příběhu Narození Páně. Je to život Ježíše, který vstupuje do světa, který nám nabízí předvídaté vzrušení pro toto období. Toto je (nebo má být) svátek, který oslavuje stvoření života a životodárnou přítomnost novorozeného Spasitele.

Ale vánoční příběh je mnohem složitější. Zázračné narození Ježíše je postaveno vedle dramatické a tragické reakce: masakr nemluvňat, vyprávěný pisatelem Matoušova evangelia.

Když se Ježíš narodil do světa, životy dětí všude kolem něj jsou z něj vytlačeny. Všechny děti „do dvou let v Betlémě a okolí“ byly zabity podle nařízení krále Heroda. Jejich rodiny musely sužovat nepředstavitelné pocity zkázy a smutku.

Matouš 2:18, jediný verš v příběhu, který přímo tmiňuje tento zármutek, vypráví o matce jménem Ráchel, jejíž hlasité kvílení a nářky jsou slyšet. Zatímco pláče pro své děti, Matoušovo evangelium čtenářům říká, že „odmítla být utěšena, protože už nejsou“.

„Masakr neviňátek,“ Léon Cogniet, 1824, Musee des Beaux Arts

Když tedy oslavujeme narození Ježíše na světě, musíme také vnímat smrt mnoha dětí, které příběh Narození Páně zahrnuje.

Zvažte zkušenost truchlících matek, otců, sourozenců, prarodičů a všech ostatních, kteří museli být tímto násilím zasaženi. Tyto první Vánoce nebyly časem radosti ani příležitostí stát se svědky krásného začátku života našeho Spasitele na zemi. Místo toho to byla doba tragédie. Tyto první Vánoce nebyly vůbec svátkem. Pro ty, kdo ztratili své milované mocnými rukama krále Heroda, to musela být noční můra.

A o několik let později, v den výročí úmrtí těchto nevinných dětí, se jejich rodinám pravděpodobně tato ztráta připomněla. Tento den pravděpodobně posloužil jako připomínka toho, že jejich děti už tam nebyly, aby si hrály, jedly a byly s nimi, jak stárnou. V jejich domovech, u jejich stolů a v jejich srdcích bylo prázdné místo.

„Očekávání, že Vánoce musí být časem radosti pro všechny a že se musíme neustále radovat v období svátků, je v biblickém vyprávění nepřesné.“

Očekávání, že Vánoce musí být pro všechny časem radosti a že se musíme ve svátečním období neustále radovat, je v biblickém vyprávění nepřesné. Jistě, toto je skvělé období roku, kdy se můžeme sejít a dělat dobré věci, jako je rozdávání dárků nebo dobrovolnické projekty.

Setkáváme se s přáteli a rodinou, kteří jsou jen zřídka poblíž. Vánoce jsou časem, kdy si máme vážit toho, co máme, a sdílet své životy s těmi, na kterých nám záleží. Ale je to také období smutku.

Smutek je zabudován do příběhu Narození Páně, když se do uší čtenářů ozývají zvuky Rachelina kvílení a nářků. A přesto na tyto pocity často zapomínáme, nebo je snad odsouváme výměnou za lahodné šálky horkého kakaa, radostné vánoční tradice a smích s přáteli a rodinou.

Přestože se dnes v evangelikálních sborech **často nedodrhuje**, [svátek betlémských nevinátek](#) je křesťanským svátkem věnovaným životům těch dětí ztracených ve vánočním příběhu.

Nemluvnata zabitá králem Herodem byla považována za první mučedníky a křesťané předchozích staletí považovali za nezbytné pamatovat si a ctít utrpení, které podstoupili při narození Ježíše.

„Nemluvnata zabitá králem Herodem byla považována za první mučedníky.“

Svátek uznává zázrak a světlo vánočního období, ale odmítá zapomenout na smrt, která tak dávno sužovala mnoho rodin.

Při čtení příběhu Narození Páně se někteří mohou ztotožnit s Rachel, protože pocit smutku o Vánocích se zdá být až příliš známý. Cítíme, že nemůžeme být utěšeni, protože život našich rodičů, prarodičů, přítele nebo dítěte už neexistuje.

Ale o tomto smutku často nemluvíme, alespoň ne nahlas, ze strachu, abychom nezkazili oslavu. Koneckonců, kdo chce být tím, kdo bude plakat během vánoční večeře, když si uvědomíte, že židle vašeho milovaného člena rodiny je prázdná? Jak bychom se mohli cítit pohodlně, když jsme zastavili zábavu z rozdávání dárků, abychom si připomněli, že letos je o jednoho méně lidí, kteří něco obdrží?

Snad váš smutek „nezkazí“ Vánoce. Spíše může být váš zármutek biblicky a historicky vhodný pro tuto slavnostní oslavu zaměřenou na rodinu. Toto je čas vzpomenout si na své blízké a dovolit si truchlit nad nedostatkem jejich přítomnosti. I když byste určitě měli udělat prostor pro radost, kterou vám Vánoce poskytují, přijetí vašich pocitů smutku uchovává vzpomínku na jejich životy v rámci vašich rodinných tradic.

Když zdobíte vánoční stromeček, balíte dárky a sedíte u stolu, abyste se mohli na svátečním jídle podílet, to jsou chvíle, kdy ztráta našich blízkých se nás dotýká, abychom si na ně vzpomněli. Jejich životy, stejně jako životy nevinných nemluvňat zabitých králem Herodem v Matoušově příběhu narození, by měly být přítomny v našich srdcích, myslích a vzpomínkách, když se scházíme a slavíme tento složitý svátek.

MALLORY CHALLIS

[Baptist News Global](#)

Mallory Challis

Mallory Challis

Mallory Challis v současné době slouží jako Clemons Fellow s BNG a je senior na Wingate University. Jako Clemons Fellow píše a předkládá články různých žánrů (rozhovory, názory, analýzy

atd.), které jsou zveřejňovány na veřejné náboženské zpravodajské službě „Baptist News Global“.

-van-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Sít víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Sít víry](#)